

Oct. Hansen: Ja, naar den højtærede Formand ikke ved mere end jeg, bør man gaa ud fra, at Regeringen gør sin Pligt og ser at faa en midlertidig Bevilling fra i Morgen den 1ste April. Man maa forundre sig over, at der ikke i Slutningen af Marts Maaned fra den højtærede Finansministers Side søges at raade Bud paa, at vi gaa ind i det kommende Aar. Naar jeg har stemt for Finansloven her, har jeg gjort det under den Forudsætning, at man baade fra den ene og fra den anden Side vil holde sig Finansloven efterrettelig, og saa siger jeg, at naar der af Flertallet her er vedtaget Millioner paa Millioner ud over, hvad Folketinget har bevilget, synes jeg nok, at der kunde falde noget af til disse Post- og Telegrafbude. Jeg kan imidlertid godt forstaa, hvorfor der ikke maa vedtages noget her angaaende dem — jeg har allerede berørt det før. Den højtærede Minister er jo ellers fri for alt provisorisk Maffepi, om jeg saa maa sige, og derfor vilde det jo være at sætte en Plet paa hans blanke Skjold, hvis man her vedtog Bevillingen. Derfor kan jeg godt forstaa, at den højtærede Minister modsætter sig det, og at Udvalget ikke har villet drage ham ind deri. Om dette gør fra eller til, ved jeg ikke — jeg antager i øvrigt, at den højtærede Indenrigsminister anser sig for medansvarlig for alle de Bevillinger, der findes paa denne Finanslov.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Det ærede Medlem vil vist ikke have overhørt, at jeg før brugte Ordet „sandsynligt“, angaaende Udgiften til at faa Finansloven færdig. At sige det anser jeg mig for berettiget til. At jeg skulde tænke saa formelt korrekt, som det ærede Medlem vil, kan man vel ikke forlange; det forekommer mig, at det vilde være forunderlig affetteret af mig, om jeg vilde sige andet her, end hvad Sandheden er, nemlig, at det ikke er sandsynligt, at Finansloven bliver færdig.

Det ærede Medlem udtalte om Indenrigsministeren, at han var fri for alt provisorisk. Jeg vil dog bemærke, at jeg kun kan opfatte det ærede Medlems Ord om at faa den af ham nævnte Bevilling vedtaget, som Udtryk for, at den skulde tages provisorisk. Men for øvrigt maa det ærede Medlem vel nok vide, at Indenrigsministerens Navn staar under adskillige provisoriske Finanslove, og hvis det ærede Medlem ret vil se efter, vil han maaske kunne finde et Par andre Punkter af den Slags, som man plejer at karakterisere som provisorisk, hvor Indenrigsministeren staar sammen med de andre Ministre.

Ordføreren (Steffensen): Jeg vil blot bemærke til det ærede 4de Medlem for København (Oct. Hansen), at det forholder sig ikke saa, at den højtærede Indenrigsminister ikke har villet gaa ind paa denne Bevilling. Der har nemlig slet ikke været forhandlet med Ministeren om dette Punkt. Bemærkningen staar som en Fortættelse af min Udtalelse ved første Behandling, da jeg berørte dette Spørgsmaal; vi talte derom i Udvalget, og vi bleve jo enige om at gøre denne Bemærkning, men vi havde ikke talt med Ministeren om denne Sag, thi vi betragtede det som ganske selvfølgelig, at vi ikke kunde komme videre med Finansloven og ikke faa den endelig vedtaget i Aar. Jeg beklager i høj Grad, at det ærede Medlem, der har den gode Tro til, at vi kommer til Ende med denne Finanslovsbehandling, og som vilde stemme for dette Forslag, ikke har stillet det op. Det stod jo det ærede Medlem frit at stille en saadan Wendring. For Udvalgets Flertals Vedkommende har der ikke været andet at gøre, efter den Opfattelse det har af den hele Situation, end at udtale et Ord over for Ministeren om denne Sags Genoptagelse paa næste Aars Finanslovsforslag.

Formanden: Den højtærede Konsejlspræsident har Ordet.

Konsejlspræsidenten og Finansministeren (Estrup): Derjom de Wendingsforslag, der ere stillede til Indtægtsiden af Finansloven, blive vedtagne, vil jo dette Finanslovsforslag komme til at vise et Underskud paa omtrent 5 Millioner. Selvfølgelig hidrører dette væsentlig fra de betydelige ekstraordinære Arbejder, som ville blive afsluttede i dette Finansaar. Naar det ærede 4de Medlem for København (Oct. Hansen), der nys havde Ordet, rettede til mig en Bemærkning, som jeg ikke forstod anderledes, end at jeg ved en tidligere Lejlighed skulde have gjort mig lystig over Finanslovsforslaget eller have udtalt særlig Tilfredshed med den finansielle Stilling saa vel i Statshusholdningen som for Borgene, har jeg i Virkeligheden ikke givet det ærede Medlem nogen som helst Anledning til en saadan Udtalelse. Under Finanslovsforslagets første Behandling her i Tinget gjorde jeg et Par Bemærkninger, der vare rettede til det ærede 2det Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) om, at jeg havde faaet det Indtryk, som jeg ogsaa havde, at der lige over for Opfattelsen af en betydelig finansiel Tilbagegang her i Landet dog var visse Tegne, der stred mod denne Antagelse.